

Poble - N 6 -

PREUS ALTES
I
SALARIS BAIXOS

PORTAVEU DE LA COMISSIO D'ACTIVITATS CIVIQUES
- Maresme, La Selva i Gironès -

Citarem en primer lloc els augmentos soferts, aquest any d'alguns articles de primera necessitat:

Vedella de 1 ^a de 190 ptes. Kg. a 220 ptes.	augment 15,8%
Conill de 130 - 140 " " "155-160 " "	14,3%
Xei 1 ^a de 170 " " "220 " "	29,0%
Porc (negre) de 130 " " "160 " "	15,0%
" (castella) 65 " " "95 " "	46,1%(1)
Pollestres de 45-50 " " "65-70 " "	40,0%

(Passades les festes nadalencues ha tornat a baixar fins a 35 ptes. Kg.)

Llet de 12,5 ptes. litre a 15,5 ptes. augment 24%

(En pujar la llet també han pujat els formatges, mantegues, iogourts, ect. . Caldria també remarcar que el preu que s'està pagant al pagès és de 7,8 o 8 ptes. litre).

El Gas Butà de 123 ptes. l'ampolla a 133,-ptes. augment 8,1%

El vi de taula de 12 a 15° ha augmentat en 3 ptes. litre

La pasta de sopa en 2 ptes. el Kg.

S'han pujat també els llogums, la xocolata, els refrescos i aigües minerals, la verdura, els ous, ect. , ect.

També, els diaris, els telèfons, els transports públics, l'aigua, l'assegurament " La Aliança", les prendes de vestir, els lloguers de pisos i el preu de compra dels mateixos. Els Col·legis han estat autoritzats a augmentar un 14%, malgrat haver dit el Ministre d'Educació i Ciència que per l'any 1972 l'ensenyament seria gratuït.

(1) Al pujar el porc s'ha augmentat el pornil, les salsitxes, botifarres, ect., i tants embotits i productes alimentaris que es fan del porc.

EL PRESSUPOST NO ARRIBA !

CADA DIA ES MES DIFICIL DE COMPRAR QUEVIURES !

AMB AQUEST PREUS NO SE PAS ON ANIREM A PARAR !

Aquestes expressions i moltes d'altres de semblants són en l'ànim de tots nosaltres. Les dones que han d'anar a la plaça són les qui viuen més de prop el problema, so'n parla després a la llar, es comenta amb els veïns, so'n parla mentre anem camí del treball. . .

Es una realitat que no admet dubte. La vida ja estava prou-cera i d'un temps ençà el problema s'ha agreujat. Mentre els preus pugen per l'ascensor, els salaris ho fan per l'escala; és a dir els preus han augmentat considerablement i GENS D'ACORD AMB L'AUGMENT SALARIAL.

El salari mínim és de 136 ptes. diàries, si hi afegim les "primes", punts i la trista necessitat de fer hores extres, els aventatges dels convenis col·lectius, no s'arriba a poder viure decentment. Davant d'aquesta situació, que he de fer l'obrer, per demanar les seves reivindicacions? Quan els sindicats són al servei del règim i no pas al dels treballadors. Quan les lleis del nostre Estat no fan altra cosa que dirigir les persones cap a l'individualisme, sense ser possible de fer assemblees, expressar-se lliurement, participar a la direcció de les empreses. Els obrers han d'omprar, aleshores, l'única arma que tenen a l'abast, baixar el rendiment, fer pters i inclús, provocar la vega. Es de justícia de fer-ho així i és també veritat que no podem consumir de cap de les maneres les darreres actituds de tanta i tanta obrers que conscients de llur obli-

Tenim els preus més valuosos del món: No baixen mai !

- D'en Porich - La Vanguardia -

-gació, davant la situació, han sabut lluitar dominant llur reivindicació. Com l'exemple de SEAT, on què més de 15.000 obrers van anar a la vaga, i tots els altres conflictes provocats arreu del nostre Estat, que dia darrera dia la promesa oficial no pot pas emagar.

No els hem pas de deixar sols en llur lluita, nosaltres com a poble també hi tenim molt a dir. Les reivindicacions dels obrers, són les nostres reivindicacions. Quan en una empresa es guanya amb aquesta lluita els avantatges d'un nou conveni col·lectiu, també són els avantatges de totes les empreses del mateix ram.

La CAC, té molt clara la situació d'injustícia creixent que a tots ens afecta i que ha estat des de la seva constitució la primera organització que ha intentat d'aplegar a les comarques les persones mínimament democràtiques, que en consciència creuen necessari denunciar les arbitriarietats del règim.

Avui parlem dels greus abusos que el mateix govern no ha pogut emagar de cap de les maneres, però que hi fa per a solucionar-ho?

Uníament amb unes estadístiques que ningú no entén, i unes paraules que només els tècnics són capaces de xifrar, ens ha dit a mitges tintes com està la situació.

Es la política enganyosa d'un règim feixista, suport de monopolis i latifundis, que en petita escala es fan realitat en els intermediaris i especuladors. Tots plegats essent minoria, maneguant a favor d'ells els recursos econòmics de la nostra societat. Aquest sistema no admet la veu del poble: en podem parlar per a ser escoltats?, en són les associacions representatives del poble, perquè d'una forma ràpida i eficaç resolguin el problema?

Fa uns dies, a Barcelona, hi van haver les primers "Jornades Nacionales de Consumidores". Només fent una breu reflexió podem adonar-nos de quina manera el règim mou els seus "tinglados". En aquestes jornades el senyor García Antón, comisari adjunt de "Abastecimientos y Transportes", va dir entre altres coses: "El índice general del costo de la vida ha crecido en la década 1960-1970 en una tasa anual acumulativa del 6,5% que es excesiva y que erosiona el poder adquisitivo de la moneda fuertemente". (La Vanguardia, 21-1-72).

Aquestes paraules demagògiques traduïdes a la realitat no ens diuen res, puix que si veïem els percentatges que han augmentat en un any només, no n'hi ha cap que sigui d'un augment del 6,5%. Qui en farem de saber que en dos anys l'augment dels preus ha estat del 6,5% si només en un any hi ha articles de primera necessitat que ho han fet fins i tot en un 46,1%.

No és just que ens quedem amb la boca tancada, no és just que només poguem treballar i callar, cal que en parlem a tot arreu, que sabem llegir el que ens donen els diaris, que anem tots plegats creant consciència que malgrat els esforços per a aconseguir mantenir l'ordre tan sols encaminat a perpetuar aquestes situacions d'injustícies dintre de l'Estat Espanyol, aquest ordre "fals" mai podrà reflectir una pau justa.

NO A LA PUJA DE PREUS I

SOUS D'ACORD AMB EL COST DE LA VIDA I

EXIGIM EL CONTROL DEL POBLE EN LES TASQUES DEL GOVERN I

Comissió d'Activitats Cíviques

-Maresme, La Selva i Gironès.-

Gener-Febrer del 1972

ESCAMPEU ARREU AQUEST BUTLLETÍ

RECOLZEU A LA COMISSIÓ D'ACTIVITATS CÍVIQUES EN LA SEVA TASCA

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDO